
ОБРАЗОВАНИЕТО КАТО ФАКТОР ЗА УСПЕШНОТО НАВЛИЗАНЕ НА ИЗКУСТВЕНИЯ ИНТЕЛЕКТ И РАЗВИТИЕТО НА СОЦИАЛНО- ЕМОЦИОНАЛНИТЕ УМЕНИЯ

докт. Силвия Костадинова
Международно висше бизнес училище

Резюме: Образованието не е, за да се моделират децата по модела на учителя, или да ги прави експерти по всички дисциплини. То е, за да освободи мисълта им; да разшири хоризонтите им; да развие интелекта и таланта им; да ги научи да мислят правилно и да общуват, управлявайки емоциите си; да бъдат съпричастни. Това ги прави достойни граждани и им дава възможност за успешна реализация. Не отличниците в училище са успешни в житейските ситуации, а емоционално подготвените да се справят с тях. Днес основната цел на образованието е да подготви младите хора със социални умения и стратегии за успешно взаимодействие с другите, за да могат да бъдат активни участници в своя живот. Новите изследвания се фокусират върху важността на качествените междуличностни връзки и уменията за решаване на социални проблеми. Връзката между родителското поведение и социалните умения на децата влияе на техния социален статус. В настоящия доклад ще се даде отговор на много въпроси – кога да се доверим на емоциите, кога да използваме изкуствен интелект, как ще се промени образованието в ерата на изкуствения интелект.

Ключови думи: образование, емоционално поведение, изкуствен интелект

JEL: I21, M14

EDUCATION AS A FACTOR FOR THE SUCCESSFUL INTEGRATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND THE DEVELOPMENT OF SOCIAL-EMOTIONAL SKILLS

Silviya Kostadinova, PhD Student
International Business School, Bulgaria

Abstract: Education is not about modeling children after the teacher or making them experts in all disciplines. It is about freeing their minds; broadening their horizons; developing their intellect and talent; teaching them to think correctly and communicate, managing their emotions; and being empathetic. This makes them worthy citizens and gives them the opportunity for successful realization. It is not the excellent students in school who are successful in life situations, but the emotionally prepared ones to deal with them. Today, the main goal of education is to prepare young people with social skills and strategies for successful interaction with others, so that they can be active participants in their lives. New research focuses on the importance of quality interpersonal relationships and social problem-

solving skills. The relationship between parental behavior and children's social skills affects their social status. This report will answer many questions – when to trust emotions, when to use artificial intelligence, how education will change in the age of artificial intelligence.

Keywords: education, emotional behavior, artificial intelligence

JEL: I21, M14

1. Увод

С навлизането на изкуствения интелект (ИИ) в различни сфери на живота, образованието играе ключова роля в подготовката на младите поколения за бъдещето. Развитието на технологиите създава нови предизвикателства и възможности, които изискват не само технически знания, но и добре развити социално-емоционални умения. В този контекст образователните институции трябва да съчетаят традиционните методи на преподаване с иновации, които насърчават критичното мислене, сътрудничеството и емоционалната интелигентност.

Настоящият доклад разглежда ролята на образованието в интеграцията на изкуствения интелект, както и значението на социално-емоционалните умения за успешната адаптация на младите хора в съвременното общество. Ще бъдат анализирани основните предизвикателства и възможности, които произтичат от този процес, както и начините за ефективно съчетаване на технологичното развитие с междуличностното общуване.

2. Влиянието на изкуствения интелект върху образованието

Изкуственият интелект става неотменима част от образователния процес, като предлага персонализирано обучение, автоматизация на административните задачи и интерактивни методи на преподаване. С помощта на ИИ учениците могат да получават уроци, адаптирани към техните индивидуални нужди и темпо на учене. Освен това, интелигентните обучителни системи могат да анализират напредъка на учениците и да предоставят обратна връзка в реално време.

Борисова и Рашкова споделят, че живеем в динамична епоха, в която социалните мрежи, цифровите канали, изкуственият интелект (AI), технологиите значително улесняват контактите и общуването (Борисова, Рашкова, 2024). Според тях днес е трудно да си представим ежедневието без технологиите, особено в сферата на комуникацията, като социалните мрежи и електронните контакти играят ключова роля (Борисова, Рашкова, 2024).

Изкуственият интелект подпомага учителите, като улеснява подготовката на учебни материали, оценяването на тестове и

предоставянето на индивидуални насоки за всеки ученик. Въпреки предимствата на ИИ, е важно образованието да не бъде изцяло механизирено, а да съхрани човешкия елемент, който е критично важен за социалното развитие на учениците. Балансът между технологиите и традиционното обучение е от съществено значение за изграждането на комплексни умения, необходими в бъдещето.

3. Развитие на социално-емоционалните умения

Социално-емоционалните умения, като емпатия, саморегулация и ефективна комуникация, са от съществено значение за успешната адаптация на индивидите в работната и личната сфера. Те спомагат за изграждането на силни междуличностни отношения и за справянето с предизвикателствата на бързо развиващия се свят. Въвеждането на социално-емоционално обучение в училищата помага на учениците да развият самосъзнание и отговорност. Чрез проекти, групови дейности и ролеви игри, децата усвояват умения за работа в екип, учат се да изразяват мнението си с уважение и да управляват емоциите си. В комбинация с технологичните умения, това ги подготвя за конкурентната среда на пазара на труда и за предизвикателствата на бъдещето. Емоционалната интелигентност е ключова не само за личностното развитие на учениците, но и за успешната им професионална реализация. Работодателите все повече ценят способността на служителите да работят в екип, да се адаптират към нови ситуации и да комуникират ефективно. Поради това училищата трябва да предлагат интегриран подход към обучението, който обединява както технологични, така и социални аспекти. Емоционалната интелигентност е основен елемент на успешния образователен процес, тъй като позволява на учениците да развият умения, които надхвърлят чисто академичните знания.

Чрез усъвършенстване на самоосъзнатостта, саморегулацията, мотивацията, емпатията и социалните умения, учениците стават по-добре подготвени да се справят със стреса, да изграждат здрави взаимоотношения и да участват активно в обществото. Учителите играят ключова роля в този процес, като с помощта на различни методи – от ролеви игри и четене на книги до групови упражнения и индивидуални тестове – могат да подпомогнат развитието на емоционалната интелигентност както у себе си, така и у своите ученици. Създаването на положителна и подкрепяща учебна среда, в която се насърчава откритата комуникация и взаимното уважение, е от съществено значение за изграждането на бъдеще, в което всеки гражданин е не само интелектуално, но и емоционално подготвен да се справи с предизвикателствата на съвременния свят. Инвестирането в

емоционалната интелигентност помага за намаляване на конфликтите в класната стая, увеличава ангажираността на учениците и създава основа за дългосрочен успех както в личния, така и в професионалния живот. Систематичното прилагане на техники като водене на дневник за емоции, дихателни упражнения, ролеви игри и групови дискусии може да трансформира класната стая в динамично пространство, където учениците се чувстват разбрани и вдъхновени.

Според Гаврилова усилията за внедряване на социално-емоционално обучение (СЕУ) са взаимосвързани с наличието на подкрепяща учебна среда, в която преобладават положителни взаимоотношения. Чувствата на учениците в училище – дали се чувстват свързани с учителите и другите възрастни, както и помежду си – играят важна роля за техния личен и учебен успех. Възрастните в училище допринасят за създаването на такава среда, като прилагат и демонстрират собственото си социално-емоционално обучение. В същото време те работят заедно, за да подобрят непрекъснатия учебния процес и опита на учениците (Гаврилова, 2024).

4. Предимствата на преподаването на социално-емоционални умения от учител спрямо изкуствения интелект

Въпреки че изкуственият интелект може да предоставя персонализирано обучение и анализ на данни, социално-емоционалните умения изискват човешко взаимодействие, което не може напълно да бъде заменено от технологията. Учителите играят ключова роля в емоционалното развитие на учениците, като:

- **Създават автентични връзки** – Учителите могат да установят истински емоционален контакт с учениците, да разпознават техните нужди и да реагират съчувствено, което ИИ не може да направи с пълна ефективност.
- **Предоставят персонална подкрепа** – Учителите могат да адаптират подхода си в реално време спрямо емоционалното състояние на учениците, като ги насърчават, когато срещат затруднения.
- **Насърчават морални и етични ценности** – Чрез личен пример и дискусии учителите могат да формират ценности като съпричастност, честност и социална отговорност.
- **Развиват критическо мислене и социални умения** – Ученето чрез взаимодействие с други хора развива способността за работа в екип, разрешаване на конфликти и изграждане на здравословни взаимоотношения.
- **Учат чрез ролеви модели** – Децата често учат чрез подражание и наблюдение на поведението на възрастните, което е ключово за усвояването на социално-емоционалните умения.

Голман твърди, че дори да има отделен курс по емоционална грамотност, най-важното е как се преподават тези уроци. Много малко предмети изискват личните качества на учителя да бъдат толкова значими, тъй като неговото поведение пред класа служи като урок по емоционална компетентност – или пък за нейното отсъствие. При всеки разговор между учителя и учениците, около двадесет други деца усвояват нещо ново. Преподавателите, които са склонни да водят такива курсове, преминават през естествен отбор, тъй като не всеки притежава необходимите личностни черти. На първо място, учителите трябва да могат да говорят за чувства – не всеки е способен или желае да го направи. В стандартното им образование почти няма подготовка за подобни ситуации (Голман, 2011).

Следователно изкуственият интелект може да подпомага този процес, но не може да замени напълно човешкото присъствие, което е фундаментално за емоционалното и социалното развитие на учениците.

5. Ролята на учителите в ерата на изкуствения интелект

Учителите играят ключова роля в подготовката на бъдещите поколения да използват изкуствения интелект по ефективен и етичен начин. Те не само предават знания, но и формират ценности, като насърчават учениците да задават въпроси, да мислят критично и да се адаптират към новите технологии. Обученията за педагози трябва да включват иновативни подходи и стратегии за интегриране на ИИ в класната стая, както и методи за насърчване на социално-емоционалното обучение. Това изисква учителите да преминат допълнителна подготовка, за да могат ефективно да използват технологиите в образователния процес, без да губят личния контакт с учениците.

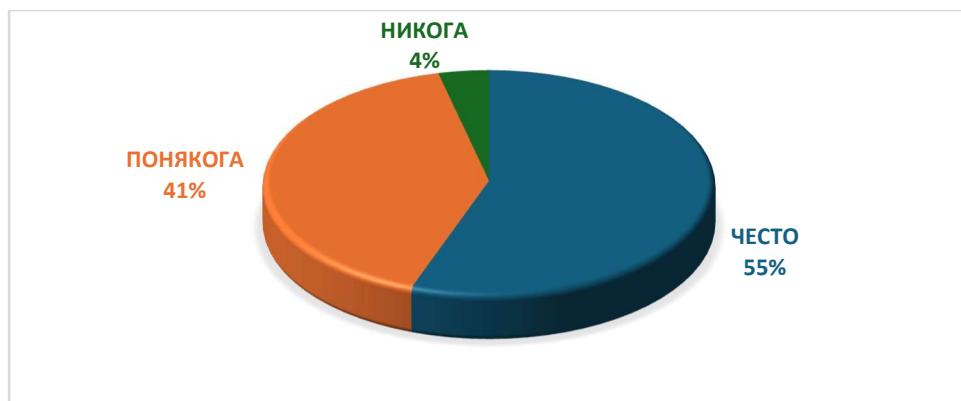
Методически инструментариум

Към настоящия доклад е направено изследване под формата на анкетно проучване от 12 въпроса. Анкетата е изготвена от автора на доклада. Обект на изследването са 27 ученици от VI клас, изучаващи Социално-емоционално учене (СЕУ).

Резултати от анкетното проучване:

Въпрос 1. Опитвам се да разбирам чувствата на другите, когато общувам с тях

Отговорили: **често** – 55.56%, **понякога** – 40.74%, **никога** – 3.70%

Фиг. 1. Разбирам чувствата на другите при общуване

Повечето ученици (55.56%) често се опитват да разбират чувствата на околните, което показва добра емоционална интелигентност. Правят го понякога (40.74%), което означава, че все още развиват това умение. Само 3.70% никога не се опитват да разбират чуждите чувства, което предполага нужда от повече насърчаване на емпатия.

Въпрос 2. Проверявам информацията, която намирам в интернет, преди да ѝ повярвам

Отговорили **често** – 14.81%, **понякога** – 62.96%, **никога** – 22.22%

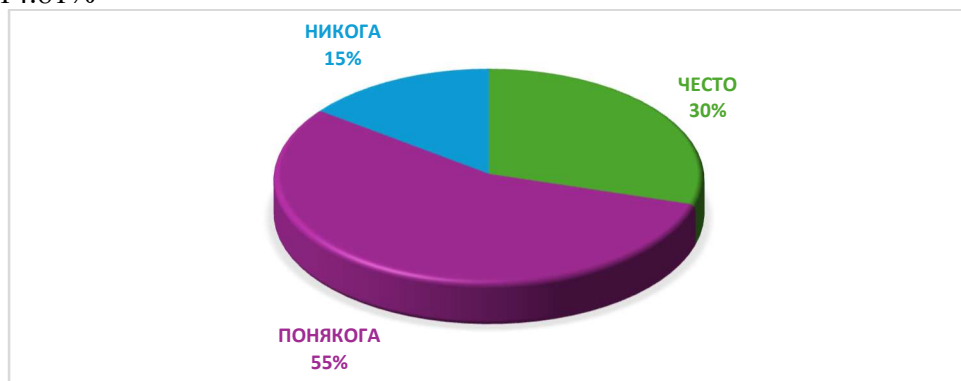

Фиг. 2. Проверявам информацията в интернет за достоверност

Само 14.81% от учениците често проверяват информацията, което показва, че критичното мислене не е достатъчно развито. Понякога я проверяват 62.96% от тях, което е знак, че са наясно с проблема, но не винаги действат съзнателно. Никога не проверяват информацията (22.22%), което ги прави податливи на дезинформация.

Въпрос 3. Използвам изкуствен интелект (например чатботове, преводачи, търсачки), за да ми помага в ученето

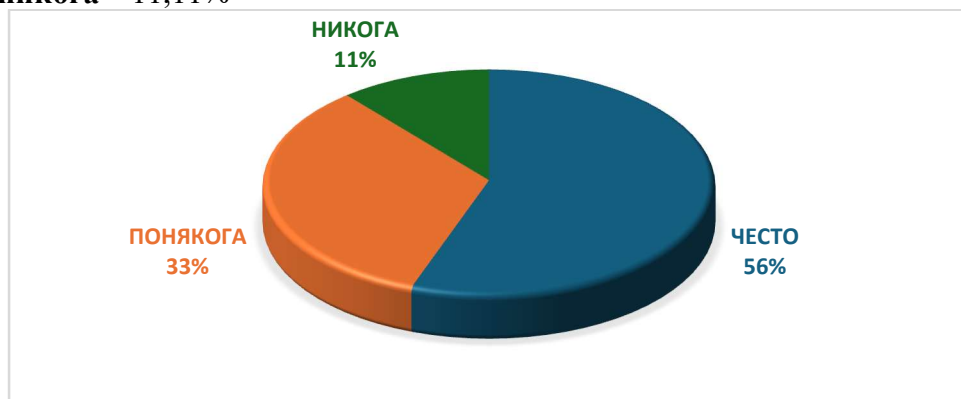
Отговорили: **често** – 29.63%, **понякога** – 55.56%, **никога** – 14.81%

Фиг. 3. Използвам изкуствен интелект при учене

Определена част от учениците редовно използват ИИ инструменти 29.63%, което показва нарастваща дигитална грамотност. Други 55.56% (приблизително равномерно разпределени между „понякога“ и „никога“) ги използват рядко или изобщо не, което може да се дължи на липса на знания или предпочитания към традиционните методи.

Въпрос 4. Чувствам се уверен(а) при работа в екип и споделям идеите си с другите Отговорили: **често** – 55.55%, **понякога** – 33.33%, **никога** – 11.11%

Фиг. 4. Чувствам се уверен да работя в екип и да споделям с другите

Учениците се чувстват уверени в екипна работа (55.55%), което е добър показател за социалните им умения. 33.33% го правят понякога, което предполага, че може да се нуждаят от повече подкрепа за увереност. Никога не споделят идеи (11.11%), което може да е знак за срамежливост или несигурност.

Въпрос 5. Изпитвам затруднения да контролирам емоциите си, когато съм разочарован(а) или ядосан(а)

Отговорили: **често** – 29,62%, **понякога** – 51,85%, **никога** – 18,51%

Фиг. 5. Контролирам емоциите си при разочарование.

Често срещат трудности с емоционалния контрол (29.62%), което е естествено за тази възраст. Изпитват такива затруднения понякога (51.85%), което предполага, че развиват умения за емоционално регулиране. Никога не изпитват трудности (18.51%), което показва добра емоционална устойчивост.

Въпрос 6. Мисля критично, преди да приема дадена информация за вярна

Отговорили: **често** – 22,22%, **понякога** – 62,96%, **никога** – 14,81%

Фиг. 6. Мисля критично, преди да приема дадена информация

Само 22.22% от учениците често прилагат критично мислене, което показва необходимостта от допълнителни насоки. Понякога го прилагат (62.96%), което означава, че осъзнават важността на

проверката, но не винаги я прилагат. 14.81% никога не се замислят, което е потенциален риск при работа с информация.

Въпрос 7. Уча се на нови неща с помощта на технологии и изкуствен интелект

Отговорили: **често** – 33,33%, **понякога** – 44,44%, **никога** – 22,22%

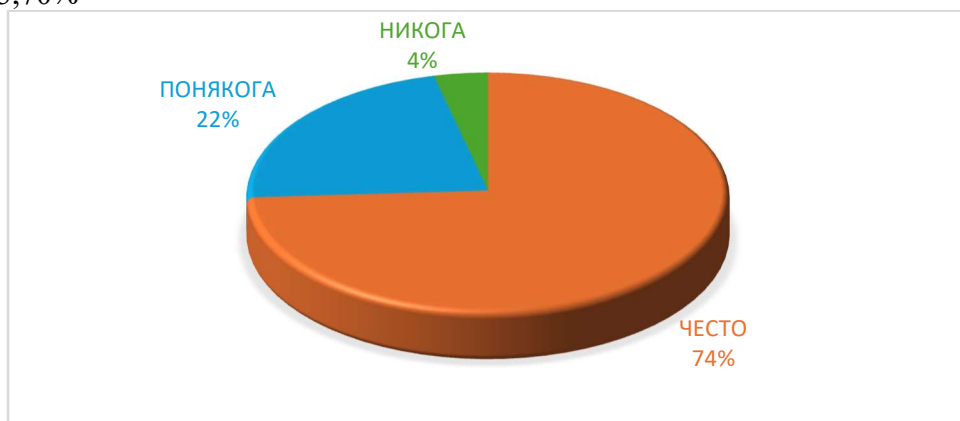

Фиг. 7. Използвам технологии и интернет за учене на нови неща

Учениците често използват технологии за учене (33.33%), което показва адаптация към дигиталната епоха, а 44.44% го правят понякога, което означава, че технологиите не са основен метод за тях. Никога не ги използват 22.22% от тях, което може да се дължи на липса на достъп или предпочитание към традиционното учене.

Въпрос 8. Изслушвам другите, когато споделят своето мнение, дори и да не съм съгласен(а) с него

Отговорили: **често** – 74,07%, **понякога** – 22,22%, **никога** – 3,70%

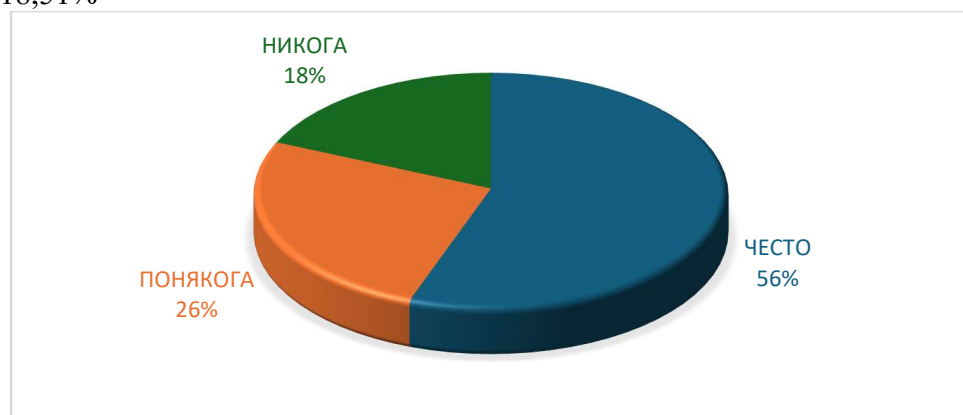

Фиг. 8. Изслушвам другите, когато споделят, дори и да не съм съгласен с тях

Изслушват другите (74.07%), което показва силни комуникационни умения и толерантност. От тях 22.22% го правят понякога, което предполага, че в определени ситуации може да им е трудно. Само 3.70% никога не изслушват различни мнения, което е положителен знак за нивото на разбирателство в групата.

Въпрос 9. Използвам социалните мрежи и интернет отговорно, като уважавам другите хора онлайн

Отговорили: често – 55,55%, понякога – 25,92%, никога – 18,51%

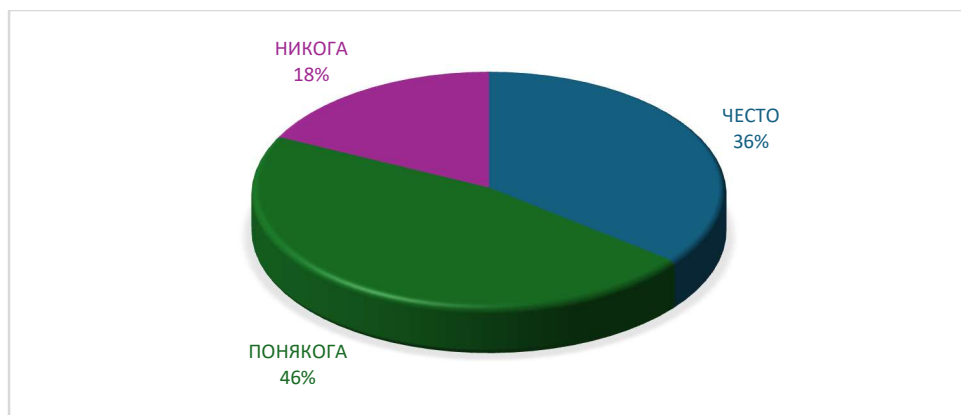

Фиг. 9. Използвам отговорно интернет и социалните мрежи

Спазват онлайн етикет (55.55%), което е добър показател за дигитална култура, а 25.92% го правят понякога, което предполага нужда от допълнително обучение за онлайн поведение. Едва 18.51% никога не се съобразяват с това, което крие рискове от кибертормоз или неетично поведение.

Въпрос 10. Чувствам, че технологиите и изкуственият интелект могат да ме научат на полезни неща

Отговорили: често – 37,03%, понякога – 48,14%, никога – 18,51%

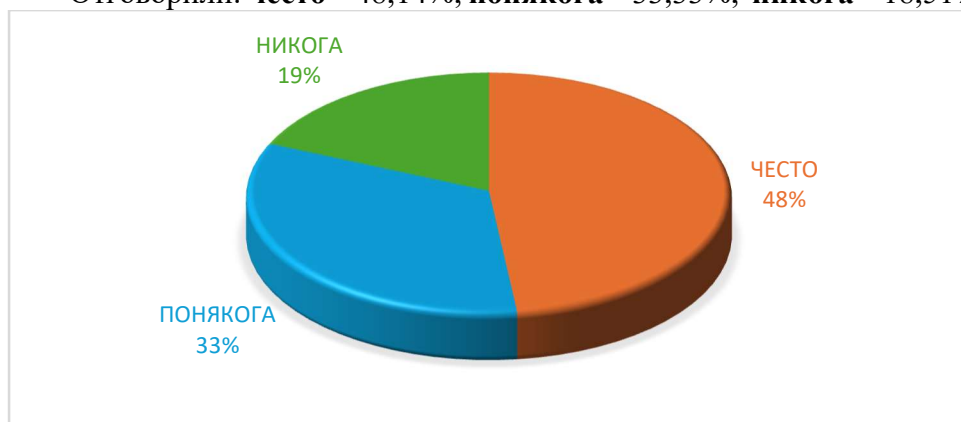

Фиг. 10. Технологиите могат да ме научат на нови неща

Учениците вярват, че ИИ е полезен за образованието (37.03%), което показва отвореност към нови технологии, 48.14% го смятат понякога, което предполага известна доза скептицизъм, но 18.51% никога не го възприемат като полезен инструмент, което може да се дължи на липса на опит или неразбиране на технологията.

Въпрос 11. Мога да обясня на другите как работи изкуственият интелект и за какво се използва

Отговорили: **често** – 48,14%, **понякога** – 33,33%, **никога** – 18,51%

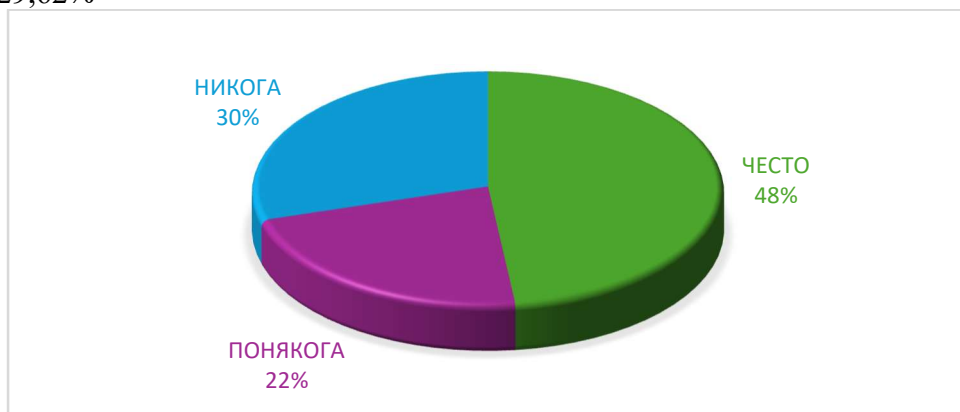

Фиг. 11. Мога да обясня как работи изкуственият интелект

Учениците се чувстват уверени в знанията си за ИИ (48.14%), което е положителен знак, докато 33.33% го разбират частично, което показва нужда от допълнително обучение. Само 18.51% изобщо не могат да го обяснят, което е очаквано, тъй като темата е сравнително нова.

Въпрос 12. Смятам, че социалните умения са толкова важни, колкото и технологичните знания

Отговорили: **често** – 48,14%, **понякога** – 22,22%, **никога** – 29,62%

Фиг. 12. Социалните умения са важни, колкото и технологичните знания

От анкетираните 48.14% смятат, че социалните и технологичните умения са еднакво важни, което е балансиран възглед, докато 22.22% го смятат понякога, което показва известна несигурност, от анкетираните 29.62% не са съгласни, което може да означава, че отдават по-голямо значение на технологиите.

От проведената анкета се вижда, че повече от половината ученици редовно се опитват да разбират чувствата на другите (55.56%), което показва наличие на емпатия и добро социално взаимодействие. Това е основен компонент на емоционалната интелигентност, който благоприятства положителната комуникация и междуличностните отношения. От друга страна, значителна част от тях изпитват затруднения с контрола на емоциите, когато са ядосани или разочаровани (29.62% често, а 51.85% понякога). Това подчертава нуждата от допълнителни стратегии за управление на емоционалния стрес, особено в училищна среда, където натискът и взаимодействията с връстници могат да предизвикат силни реакции. Също така, увереността при работа в екип е сравнително висока – 55.55% се чувстват комфортно да споделят идеите си. Това означава, че учениците до голяма степен умеят да комуникират и да се включват в съвместни дейности, но остава една трета (33.33%), които се колебаят, което може да се дължи на несигурност, интровертност или липса на опит.

Резултатите показват известна загриженост, особено по отношение на способността на учениците да оценяват достоверността на информацията онлайн. Само 14.81% винаги проверяват информацията, докато 62.96% го правят понякога, което означава, че мнозина все още са уязвими към дезинформация. Когато се разгледа въпросът за критичното мислене като цяло, процентите са сходни – 22.22% редовно

мислят критично преди да приемат нещо за вярно, а 62.96% го правят спорадично. Това подчертава необходимостта от по-систематично обучение в разпознаването на фалшива информация и развиването на аналитични умения. Отговорното използване на социалните мрежи също варира – 55.55% го правят съзнателно, но 18.51% признават, че не спазват етичните норми онлайн. Това означава, че има нужда от повече образователни инициативи относно дигиталната етика и онлайн комуникацията.

6. Роля на технологиите и изкуствения интелект

Михайлов в своя доклад описва, че има широко използвани машини с изкуствен интелект, които предоставят решения на основата на предварително зададена информация, генеративният изкуствен интелект е проектиран да развива непрекъснато информацията, с която разполага. Пример за такъв ново поколение изкуствен интелект е популярният ChatGPT, който постоянно се усъвършенства и предоставя все по-информирани, логични и обосновани отговори на зададените въпроси (Михайлов 2024)

Според Енджов благодарение на заложената програма за дълбочинно изучаване на информацията, генеративният изкуствен интелект функционира по начин, подобен на човешката нервна система, като мрежата от информация се самоусъвършенства, търсейки нови и по-добри решения за всяка ситуация. Можем да направим опит с програмата на ChatGPT, като я запитаме за информация по определена тема; след известно време отговорът на същия въпрос ще бъде различен, по-информиран и по-задълбочен (Енджов 2023).

Учениците постепенно интегрират изкуствения интелект и технологиите в учебния процес, но не в достатъчна степен. Само 33.33% от анкетираните ученици редовно използват технологии за учене, докато 44.44% го правят понякога, което предполага, че въпреки наличието на технологични инструменти, те не са напълно възприети като основен начин за придобиване на знания. Все пак, 48.14% твърдят, че могат да обяснят как работи изкуственият интелект, което означава, че голяма част от учениците имат основно разбиране за концепцията. Въпреки това, 18.51% изобщо не могат да го обяснят, което подсказва, че дигиталното образование все още има върху какво да работи. Също така, възприятието за технологиите като средство за учене не е еднозначно – 37.03% ги смятат за полезни, но цели 48.14% са колебливи. Това предполага, че макар дигиталните инструменти да се използват, някои ученици все още не ги виждат като ключов компонент в учебния процес. Една от най-интересните находки в анкетата е въпросът за съотношението между социалните умения и

технологичните знания. 48.14% смятат, че двете са еднакво важни, но 29.62% отдават по-голямо значение на технологиите. Това показва, че докато голяма част от учениците разпознават необходимостта от социални умения, почти една трета ги поставят на по-заден план спрямо технологичната компетентност.

Тази тенденция е разбираема в дигиталната епоха, но подчертава нуждата от балансиран подход в образованието – технологиите трябва да бъдат интегрирани, без да се пренебрегва развитието на социално-емоционалните умения.

7. Заключение

Образованието играе ключова роля в успешната интеграция на изкуствения интелект в обществото и в развитието на социално-емоционалните умения. Чрез балансирано съчетание на технологии и човешко взаимодействие, учениците могат да се подготвят по най-добрия начин за бъдещето. Учителите, училищата и образователните политики трябва да насърчават както технологичната грамотност, така и уменията за работа в екип, адаптивност и емоционална интелигентност. Само така можем да изградим общество, в което технологиите служат на човека, а не го заменят.

Резултатите от анкетата показват профил на ученици с добра социална осъзнатост и склонност към работа в екип, но също така и предизвикателства в управлението на собствените емоции и критичния анализ на информация. Въпреки че много от тях проявяват емпатия и уважение към чуждите мнения, трудностите с контрола на емоциите могат да повлияят на взаимодействията им в социална среда. Критичното мислене и диалогът също играят важна роля в този контекст. Критичното мислене и дигиталната грамотност са области, които се нуждаят от допълнително развитие. Въпреки че учениците са наясно с необходимостта да проверяват информацията, само малка част от тях го правят последователно, което ги прави уязвими към дезинформация. Отговорното поведение в интернет също не е напълно изградена практика, което подчертава нуждата от допълнително обучение в дигиталната етика.

Технологиите и изкуственият интелект се възприемат като полезен инструмент, но не са напълно интегрирани в учебния процес. Макар някои ученици активно да ги използват, други все още се колебаят относно тяхната роля в образованието. Това показва, че дигитализацията на учебния процес все още не е достигнала пълния си потенциал и че има нужда от по-ефективни стратегии за използване на технологиите в обучението. Балансът между социалните и технологичните умения остава важен въпрос.

Въпреки че много хора признават равнопоставеността им, значителна част от тях поставят акцент върху технологиите. Това показва тенденция към по-технически ориентирано мислене, но също така подчертава необходимостта от развитие на комуникационните и емоционалните умения, които са също толкова важни за бъдещата реализация. Учениците се стремят да изградят цялостен набор от умения, необходими за успех в дигиталния свят, но им е нужна допълнителна подкрепа в управлението на емоциите, критичното мислене и осъзнатото използване на технологиите.

ЛИТЕРАТУРА

БОРИСОВА, Л. & РАШКОВА, Г. 2024. Влияние на интелигентните технологии в процеса на общуване. XIX МНК „Икономически растеж, бизнес перспективи, пазарно позициониране в условията на криза“, МВБУ, 12-13 април. ISBN: 896-8-4125-1234-5. Достъпно на: <https://ibsedu.bg/wp-content/uploads/2024/12/440-454-lalka-borisova-gergana-rashkova.pdf> Посетено на [2025-03-25]

ГАВРИЛОВА, Н. Системно СЕУ - тайната на щастливото и успешно училище. София, 2024. Достъпно на: <https://prepodavame.bg/sistemno-seu-taynata-na-shtastlivoto-i-uspeshno-uchilishte/> (Посетено на 2025-03-25).

ГОЛМАН, Д. 2011. Емоционалната интелигентност. София: Изток-Запад. ISBN: 978-954-321-888-2 10.

ЕНДЖОВ, В. 2023. Изкуственият интелект като предизвикателство пред правото: Достъпно на: <https://minilink.pro/U-v2> (Посетено на 2025-03-25).

МИХАЙЛОВ, Г. 2024. Правно тълкуване и/ или изкуствен интелект. XIX МНК „Икономически растеж, бизнес перспективи, пазарно позициониране в условията на криза“, МВБУ, 12-13 април. ISBN: 896-8-4125-1234-5. Достъпно на: <https://ibsedu.bg/wp-content/uploads/2024/12/171-180-georgi-mihaylov.pdf> (Посетено на 2025-03-25).

REFERENCES

BORISOVA, L. & RASHKOVA, G. (2024). Influence of intelligent technologies in the

communication process. XIX MNK "Economic growth, business prospects, market positioning in times of crisis", MVBV, 12-13 april. ISBN: 896-8-4125-1234-5. Available at: <https://ibsedu.bg/wp-content/uploads/2024/12/440-454-lalka-borisova-gergana-rashkova.pdf> (Visit to 2025-03-25)

GAVRILOVA, N. (2024). Systematic SEU - the secret to a happy and successful school. Sofiya, 2024. Available at: <https://prepodavame.bg/sistemno-seu-taynata-na-shtastlivoto-i-uspeshno-uchilishte> (Visit to 2025-03-25).

GOLMAN, D. (2011). Emotional intelligence. Sofiya: Iztok-Zapad. ISBN: 978-954-321-888-2 10.

ENDZHOV, V. (2023). Artificial intelligence as a challenge to the law: Available at: <https://minilink.pro/U-v2> (Visit to 2025-03-25).

MIKHAILOV, G. (2024). Legal interpretation and/or artificial intelligence. XIX MNK "Economic growth, business prospects, market positioning in times of crisis", MVBV, 12-13 april. ISBN: 896-8-4125-1234-5. Available at: <https://ibsedu.bg/wp-content/uploads/2024/12/171-180-georgi-mihaylov.pdf> (Visit to 2025-03-25).

Silviya Kostadinova, PhD Student
ORCID ID: 0009-0001-7506-838X
International Business School
Botevgrad, Bulgaria
E-mail: 2025036@ibsedu.bg